

నమామీశ్వరం సచ్చిదానందరూపం
 లసత్కుండలం గోకులే భ్రాజమానం |
 యశోదాభియోలూఖలాద్ధావమానం
 పరామృష్టమత్యంతతో ద్రుత్య గోప్యా || ౧ ||
 రుదంతం ముహుర్నేత్రయుగ్మం మృజంతం
 కరాంభోజయుగ్మేన సాతంకనేత్రం |
 ముహుః శ్వాసకంపత్రిరేఖాంకకంఠ-
 స్థితగ్రైవ-దామోదరం భక్తిబద్ధమ్ || ౨ ||
 ఇతీదృక్ స్వలీలాభిరానందకుండే
 స్వఘోషం నిమజ్జంతమాఖ్యాపయంతమ్ |
 తదీయేషితాజ్ఞేషు భక్తైర్జితత్వం
 పునః ప్రేమతస్తం శతావృత్తి వందే || ౩ ||
 వరం దేవ మోక్షం న మోక్షావధిం వా
 న చాన్యం వృణేఽహం వరేషాదపీహ |
 ఇదం తే వపుర్నాథ గోపాలబాలం
 సదా మే మనస్యావిరాస్తాం కిమన్యైః || ౪ ||
 ఇదం తే ముఖాంభోజమత్యంతనీలైర్-
 వృతం కుంతలైః స్నిగ్ధ-రక్తశ్చ గోప్యా |
 ముహుశ్చుంబితం బింబరక్తధరం మే
 మనస్యావిరాస్తాం అలం లక్షలాభైః || ౫ ||
 నమో దేవ దామోదరానంత విష్ణో
 ప్రసీద ప్రభో దుఃఖజాలాభిమగ్నం |
 కృపాదృష్టివృష్ట్యాతిదీనం బతాను
 గృహణేశ మాం అజ్ఞమేధ్యక్షిదృశ్యః || ౬ ||
 కువేరాత్మజౌ బద్ధమూర్త్యైవ యద్వత్
 త్వయా మోచితౌ భక్తిభాజౌ కృతౌ చ |
 తథా ప్రేమభక్తిం స్వకం మే ప్రయచ్ఛ
 న మోక్షే గ్రహో మేఽస్తి దామోదరేహ || ౭ ||
 నమస్తేఽస్తు దామ్నే స్ఫురద్దీప్తిధామ్నే
 త్వదీయోదరాయాథ విశ్వస్య ధామ్నే |
 నమో రాధికాయై త్వదీయప్రియాయై
 నమోఽనంతలీలాయ దేవాయ తుభ్యం || ౮ ||

౧. సత్-చిత్-ఆనంద స్వరూపుడైన, మెరిసే కుండలాలు ధరించి గోకులంలో ప్రకాశిస్తున్న ఈశ్వరుడికి నమస్కారం. యశోద భయంతో రోకలి నుండి పరుగెత్తుతున్నాడు; ఆమె వేగంగా వెంటపడి వెనక నుండి పట్టుకుంది. అటువంటి శ్రీ దామోదరునికి నమస్కారం.

౨. మళ్ళీ మళ్ళీ ఏడుస్తూ, తన రెండు కమల హస్తాలతో కళ్ళు తుడుచుకుంటున్నాడు. భయంతో కళ్ళు విస్తరించి ఉన్నాయి. శ్వాస కంపంతో మూడు గీతలు గల కంఠం కంపిస్తూ, మెడలో మాల కదులుతూ ఉంది. భక్తితో (ప్రేమతో) కట్టబడిన ఆ దామోదరునికి నమస్కారం.

౩. ఇలాంటి తన లీలలతో గోకుల వాసులను ఆనంద సముద్రంలో ముంచుతూ, తన సర్వేశ్వరత్వాన్ని తెలుసుకున్న భక్తులకు “నేను ప్రేమ భక్తులచేతనే జయించబడతాను” అని చూపిస్తున్నాడు. అటువంటి ఆయనకు ప్రేమతో వందలసార్లు నమస్కారం.

౪. ఓ దేవా! నీవు ఇచ్చే మోక్షం గానీ, మోక్షం కంటే ఉన్నతమైన వైకుంఠ వాసం గానీ, లేదా మరే ఇతర వరం గానీ నేను కోరను. ఓ నాథా! గోపాల బాలుడిగా ఉన్న నీ ఈ రూపం ఎల్లప్పుడూ నా మనసులో వెలుగుతూ ఉండాలి. మరేమీ అక్కర్లేదు.

౫. అత్యంత నీలి మెరిసే కుంతలాలతో కప్పబడిన, గోపికలు మళ్ళీ మళ్ళీ ముద్దాడే, బింబ ఫలం లాంటి ఎర్రని పెదవులు గల నీ కమల ముఖం నా మనసులో ఎల్లప్పుడూ వెలుగుతూ ఉండాలి. లక్షలాది లాభాలు కూడా సరిపోవు.

౬. ఓ దేవా! దామోదరా! అనంత విష్ణో! ప్రభూ! దుఃఖాల సముద్రంలో మునిగిన నన్ను అనుగ్రహించు. కరుణా దృష్టి వర్షంతో అతి దీనుడైన, అజ్ఞాని అయిన నన్ను స్వీకరించు.

౭. కుబేరుని కుమారులు (నలకూబరుడు, మణిగ్రీవుడు) నీవు కట్టిన రూపంతోనే విముక్తులై భక్తులు అయినట్లే, నాకు కూడా నీ ప్రేమ భక్తిని ప్రసాదించు. ఓ దామోదరా! నాకు మోక్షం పై ఆసక్తి లేదు.

౮. మెరిసే కాంతి నివాసమైన ఆ దాముకు (తాడుకు) నమస్కారం. విశ్వానికి నివాసమైన నీ ఉదరానికి నమస్కారం. నీ ప్రియురాలైన రాధికకు నమస్కారం. అనంత లీలలు గల దేవుడైన నీకు నమస్కారం.